

Bidrag til en Understøttelseskasse. I samme § 5 er der Tale om Fremgangsmaaden ved Valget, Ordningen af Valgbestyrrelsen m. v., og der er der givet den Bestemmelse, at Valgene afholdes saa vidt muligt samtidigt med de kommunale Valg og efter de Valglisten, der benyttes ved disse, samt at de nærmere Regler derfor fastsættes af Kommunalbestyrrelsen. Jeg tror ikke, at Bestemmelserne her ere ganske fuldstændige; men jeg tror dog, at de indeholde det absolut Fornødne. De Fattiges Kasse kjendte slet ikke nogen Bestemmelse eller dog saa godt som ingen Bestemmelse i den Retning, og det er gaaet godt, saa jeg tror ikke man behøver i yderste Detail at give den Slags Forstrifter. Dernæst kommer Bestemmelsen om Valgbarhed til Bestyrrelsen, og den gaar jo ud paa, at valgbar er enhver i Kommunen boende uberygget Mand eller Kvinde, der har fyldt sit 25de Aar. Jeg tror, at denne Bestemmelse er rigtig, naar vi accentuere, at der fremfor Alt er Tale om en frivillig Understøttelseskasse, ligesom jeg heller ikke tror, at der kan indvindes Noget mod den Bestemmelse, at Ingen er pligtig til at modtage Valg, idet ogsaa dette maa siges at følge af Kassens Karakter. Naar der i de næste to Paragrafer er givet forskellige Bestemmelser om Formandens Bemyndigelse, om, hvorledes Bestyrrelsen skal fungere, og om Regnskabsvæsenet, saa er Grunden dertil, at vi have ikke troet, at det kunde undgaaes at komme ind paa Bestemmelser i den Retning. Jeg skal ikke dvæle videre ved dem, men kun sige, at, for saa vidt der er stillet bestemte Fordringer i Henseende til Revisionen, Decisionen og Offentliggjørelsen af Regnskabet, saa er det væsentlig begrundet i, at der tilflyder Kassen legale Bidrag, hvoraf da igjen maa følge en Bemyndigelse for det Offentlige til at føre en vis Kontrol. § 8 betragter jeg uegteselig som en Hovedbestemmelse, idet den giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til under det i Paragrafen nævnte Wilkaar at tillægge en eller flere Understøttelsesforeninger i Kommunen de i § 2 nævnte Indtægter og samtidigt midlertidigt at hæve Hjælpekassens Virksomhed i paagældende Kommune. Det vil derved blive muligt, at ethvert Samfund, som virkelig vil og ønsker at skabe en frivillig Understøttelse, kan komme til at nyde Godt af de Begunstigelser, der ere givne her i Loven, og jeg antager, at, naar der i et Samfund findes den rette Mand, saa vil det mere og mere blive den Vej, man vælger at gaa, ligesom jeg navnlig tør antage, at, hvis der ikke fandtes en saadan Bestemmelse i Loven, vilde det ganske vist ikke være rigtigt at tale om, at denne skulde gjælde for Kjøbstadkommunerne og for Kjøbenhavn, hvor allerede de bestaaende Forhold vise bestemt hen i den angivne Retning. De saa Bestemmelser, der findes i § 9, ere Hensigtsmæssighedsbestemmelser, der slutte sig til enkelte Paragrafer i Lovforslaget og ere blevne fornødne navnlig for at kunne til-

veiebringe et samtidigt Valg første Gang til Kommunalbestyrrelsen og til Bestyrrelsen for Hjælpekassen ligesom ogsaa for at faae en Opjørelse med de Fattiges Kasse, som jo skal gaa op i Hjælpekassen. — Jeg skal ikke dvæle længere ved Lovforslaget, men kun tillade mig at anbefale det til det ærede Things Velvillie, idet jeg tilføjer, at den rette Behandlingsmaade vistnok vil være at henvise dette Lovforslag paa samme Maade som det foregaaende om samme Gjenstand til det Udvalg, der er nedsat til at behandle Lovforslaget om det offentlige Fattigvæsen.

Corn. Petersen: Det er jo bekendt, navnlig for de to ærede Medlemmer af Fattigudvalget, som ere fremkomne med dette Forslag, at jeg som Medlem af Udvalget i det Væsentlige er enig med dem om dette Forslag. At mit Navn ikke findes paa Forslaget, ligger i, at jeg paa Grund af Familieforhold var fraværende paa den Tid, det affattedes, ellers havde det staaet der, forudsat, at de ærede Forslagsstillere havde ønsket det. Der blev igaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Gulsteins-Ledreborg) sagt Udskilligt, som jeg kan billige. Det blev saaledes sagt, at man ved Love om en Art frivillig Fattighjælp og Forsørgelse svækkede Frivilligheden. Det er sandt, og jeg har for mit Bedkommende ikke saa faa Betænkeligheder ved de Ord, Loven begynder med, nemlig at den saakaldte „de Fattiges Kasse“ ophæves. Men saa sagde rigtignok det samme ærede Medlem, at det saa godt som Intet havde at betyde med „de Fattiges Kasse“. Jeg vil ikke fornærme det ærede Medlem; men jeg antager heller ikke, at han vil optage det som en Fornærmelse, naar jeg siger, at, om han end kan have nogen Erfaring, har dog hverken hans Stilling i Samfundet eller hans Alder ført ham til en saa særdeles stor Erfaring til denne Sag. Jeg maa sige det ærede Medlem, at, om end han har den Erfaring, at de Fattiges Kasse ikke har udrettet Synderligt, kan han dog ikke sige, at det Samme har været Tilfældet alle Steder. Jeg skal ikke prale af det Kjendskab, jeg har til den store Gavnlybhed, der har lagt sig for Dagen, og til de store Goder, der ere komne frem gennem og ved Loven om de Fattiges Kasse. Det Gode i Verden er jo desværre altid smaat; men jeg maa dog sige til det ærede Medlem og til Flere, at man ikke skal faste Brag paa, hvad der er indkommet ad Frivillighedens Vej. Jeg har den Erfaring — og jeg maa da ogsaa tale om min Erfaring — at der dels ved frivillige Gaver og dels paa anden Maade er kommen saa Meget ind til „de Fattiges Kasse“ at man har kunnet give ikke saa smaa Bidrag for at opretholde den Del af Befolkningen, som det er det foreliggende Lovforslags Hensigt at søge at opretholde. Hvad der ikke har kunnet komme ind paa denne Maade, er kommet